

211 Z nebe jsi přišel

transpozice 4

1. Z ne - be jsi při - šel v bet - lémské kra - je, Je - zu náš mi - lý,

kví - teč - ku z rá - je. Ma - tič - ka tě ví - ta - la, na svém srd - ci

cho - va - la, v jes - lič - ky tě chu - dé da - la, Spa - si - te - li náš.

2. Andělé k jeslím pastýře zvali,
na cestu spěšně všichni se dali;
dary tobě skládali, koledy ti zpívali:
Vítej, dítě, nebes Králi, Spasiteli náš.

3. Pospěšme s nimi k jesličkám Krista,
v oběť mu nesme srdce svá čistá;
Jezulátko vítejme, s anděly se klanějme,
s pastýři mu dary dejme, Spasitel je náš.

2. An - dě - lé k jeslím pas - tý - ře zva - li, na cestu spěš - ně všich - ni se da - li;

da - ry tobě skláda - li, ko - le - dy ti zpíva - li: Vítej, dí - tě, nebes Králi, Spasi - te - li náš.

3. Po - spěšme s ni - mi k je - sličkám Kris - ta, v o - běť mu nes - me

srd - ce svá čis - tá; Je - zu - lát - ko ví - tej - me, s an - dě - ly se

kla - něj - me, s pas - tý - ři mu da - ry dej - me, Spa - si - tel je náš.